

תת"ע 1942/11/19 - מדינת ישראל נגד סלימאן טאלב

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 1942-11-19 מדינת ישראל נ' סלימאן טאלב
תיק חיצוני: 10154183163

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	סלימאן טאלב

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 03.12.19 (להלן: פסק הדין).
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של נהיגה ברכב ממנו נשמט מטען, עבירה מיום 17.3.19, ונגזר עליו קנס בסך 1,000 ₪.
3. המבקש כפר "מכל וכל בביצוע העבירה" וטען כי הוא מוכן להתעמת עם השוטר בעניין זה. טען כי הגיש בקשה להישפט, הקפיד לבדוק את הדואר שנשלח אליו והמתין לזימון שלא הגיע. ציין כי באישור המסירה שצירפה המשיבה סומן שדבר הדואר "לא נדרש" ללא שום מידע נוסף אודות הדוור וללא תאריך ודי בכך על מנת לסתור את חזקת המסירה. טען כי נודע לו על פסק הדין רק לאחרונה כאשר ביקש לחדש את רישיון הנהיגה שלו. טען כי נענש בענישה נוספת בדמות נקודות ואף קיבל זימון לקורס נהיגה נכונה. ביקש לקבל את יומו בבית המשפט וציין כי הוא מסכים לכך שיושתו עליו הוצאות, ככל שטיעונו האחרים לא יתקבלו. עוד טען כי מדובר באיחור קל של פחות משנה בהגשת הבקשה.
4. ב"כ המשיבה התנגדה לביטול פס"ד, טענה כי סימון "לא נדרש" על אישור המסירה כמוהו כהמצאה כדין ומשלא התייצב המבקש לדיון אין לו להלין אלא על עצמו. טענה לשיהוי ניכר במועד הגשת הבקשה לביטול פסק הדין.
5. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים החלטתי לדחות את הבקשה לרבות הבקשה לחיובו של המבקש בהוצאות כנגד היעדרות לבקשה.
6. על פי סעיף 130 (ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ר' רע"פ

9142/01 איטליא נ' מ"י, פ"ד נז (6) 793, רע"פ 7709/13 סאסי נ' מ"י, ניתן בתאריך 28.11.13).

בקשה על פי סעיף 130 (ח) יש להגיש בתוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

מעיון בתיק באלקטרוני עולה כי עוד ביום 14.12.19 הודעה על גזר הדין הומצאה למבקש באמצעות הדואר אך הוא סירב לקבלה וההודעה הודבקה על דלת ביתו, ומכאן שהבקשה לביטול פסק הדין לא הוגשה במסגרת המועדים הקבועים בחוק אלא חודשים ארוכים לאחר מכן, ונוכח התנהלותו של המבקש אשר מסרב לקבל דואר רשום שנשלח אליו מאת בית המשפט, לא ברורה טענתו כי הוא המתין לקבלת הזימון לבית המשפט או כי לא ידע על קיומו של פסק הדין עד סמוך למועד הגשת הבקשה כאן. בנסיבות אלה אין למבקש להלין אלא על עצמו.

ביחס לאישור המסירה של הזימון לבית המשפט עולה כי הזימון לדין נשלח לכתובתו של המבקש וחזר בציון "לא נדרש". על פי תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, מדובר בהמצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, ומכאן שקמה חזקת מסירה. המבקש לא הוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בו, ומכאן שלא הפריך את חזקת המסירה. נתתי דעתי לטענותיו של המבקש על פיהן לא מצויים פרטי הדואר והתאריך על אישור המסירה אך כאמור, במכלול הנסיבות, ומשהודעה על פסק הדין נמסרה למבקש כבר בחודש דצמבר 2019 (הודעה שהוא כאמור סירב לקבל) אני סבורה כי אין הצדקה בשיהוי הניכר ממועד קבלת ההודעה על פסק הדין ועד למועד הגשת הבקשה לביטולו.

7. המבקש לא הציג טענות הגנה, לא פירט את נסיבות הארוע ולא פירט כיצד הותרת פסק הדין על כנו תגרום לו עיוות דין אלא הסתפק בכפירה כוללנית בביצוע העבירה המיוחסת לו ובציון כי בשל הנקודות שנרשמו לחובתו הוא מחוייב גם באמצעי תיקון ממשרד הרישוי. כפי שנפסק בעפ"ת 71874-01-18 כיאל נ' מדינת ישראל (19.2.18) אין די בטענת כפירה כללית וכוללנית כדי להראות כי נגרם למבקש עיוות דין. על המבקש היה לפרט טענותיו העובדתיות ולבסס טענותיו בראיות, ככל שישנן.

8. לאור כל האמור לעיל הבקשה נידחת.

9. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע גזר הדין שניתנה ביום 31.8.20 מבוטלת.

10. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, ג' תשרי תשפ"א, 21 ספטמבר 2020, בהעדר הצדדים.

